

TOPRAK

Aylık Ülkü Dergisi

Basılış Tarihi 5-8-1961

Kızıl İdeolojiden
Gıdalanan

BABIALI Solucanları

B u S a y ı d a

ATSIZ — M. Sadettin AYGEN — Hikmet TANYU — Zübeyir KOÇ — Oğuz ÖZBEK — Ahmet ER — M. Turan YANBEĞ — Gökürk M. UYTUN — Uğur OKAY — S. ÇETİN — Vedat BULUR — İlhan LOSTAR — Yavuz B. BAKİLER — Hakkı KAPLAN ve SOFUOĞLU — HACALOĞLU — ÇETİNOĞLU — DARENDELİOĞLU.

ALİ HATİBOĞLUNA AĞIT

Yücel Hacaloğlu

Dilim varmıyor söylemeye... Bilmem ki... Nasıl söylesem... Daha dün beraberdik... Nasıl etsem de ifade edebilsem... Ne mümkün. Düşünemiyorum bile.

Bir garip ölmüş diyeler
Üç günden sonra duyalar

Yunus ne doğru söylemiş. Sanki sana söylenmiş. Garip geldin, garip gittin!

Kırk yaş neslinin bu mütevazı, bu gerçek milliyetçi, bu gerçek insanı hakkında ne söyleyebilirim ki...

Eski arkadaşları gibi, «Dayı derdik kendisine. Pek hoşlanırdı. Hoş sohbet, kalender, çelebi mizaçlı gözlerimin önünde. Bir türlü gitmiyor.

O, bir Osmanlı efendisiydi. Bütün iyilikleri toplamıştı şahsında. Tam bir mümin, şuurlu bir Türk milliyetçisi idi.

Feragat, fedakârlık, fazilet timsali olarak Ali Hatipoğlu, her zaman hatırlanacak bir insandır.

İnanıldığı prensiplerden asla fedakârlık etmeyen, üstün karakterli, gerçek insan Ali Hatipoğlu.

O'ndan neler öğrenmiştim, neler. Anlata anlata bitiremedim. Hele bir keresinde Türkiyedeki büyük çınarlardan bahis açmıştı da, tam üç saat konuşmuştu. Hayret etmiştim.

Ne güzel de anlatıyordu. İnsanı hiç bıktırmadan konuşurdu.

İçine kapanıktı. Dertlerini bir türlü, onları üzeceği düşüncesiyle en yakın arkadaşlarına dahi, açmazdı.

Bir gün Atsız Beğin Maltepe'deki eşine gitmiştik Ali Dayı ile.

Dayı, meşhur bağdaş oturuşuyla, ağızlığına sigarasını takmış, sâkin ve mütevazı haliyle, 1944 Turancılık hâdiselerine dair hâtıralarını anlatıyordu. Bir ara Atsız;

— «Neden Dayı derler?» diye sor-

muştu da,

— Ne bilem Amca, eskiden arkadaşlar öyle dediler, bu deyiş sürüp gidiyor!.. demesini hiç unutmuyacağım.

Anadolu'yu taşıyla toprağıyla, insanıyla çok iyi tanımış ve sevmişti.

Bir sefer seyahatten yeni dönmüştü. Bir arkadaşı, Anadolu kadınının durumunu soruyordu; şiirli bir ifade ile söylediği şu sözleri asla hatırimdan çıkaramıyacağım:

«Bir kadın gördüm
Elinde sümek
Sirtında çocuk
Önünde sürü
Yürü de yürü...»

Çantasını eksik etmezdi yanından. İçinde, kendisine lâzım olacak her şeyi vardı. İğneden tuza kadar.

Son görüşümde Yahya Kemâl Enstitüsünden aldığı bir Fatih rozetini bana vermek istemişti. Çok ısrar etmişti almam için. Bugün ne kadar pişmanım almadığıma.

Bir türlü inanamıyorum öldüğüne Ali Dayı. «Ölüm ey göklerden büyük, sığdıramıyorum gönlüme.» Ali Dayı, seni hiç bir zaman unutmuyacağız. Hâtıralarınla yaşayacak, onlarla dertleşecek, söyleyeceğiz.

UNUTMAYACAĞIZ!...

Nur içinde yat Ali Dayı...

Yücel Hacaloğlu

Tarihte ilk defadır ki..

M. Zeki SOFUOĞLU

Millî tarihimizin Yakındoğu'da geçen çağları, Selçuk ve Osmanî devreleri, Anadolu'yu bize ikinci bir ana vatan yaptı. Bu mübârek topraklarda ilelebed kalmak, hür ve müstakil olarak yaşamak elbette kat'i azim ve kararımızdır.

Geçmiş devirlerde, Anadolu'nun jeopolitik durumu, bu milleti sevk ve idare edenleri bazı siyasi ve askerî tedbirler almağa mecbur bıraktı. Osmanlı pâdişah ve sadrazımlarını şimâle - cenuba, batıya - doğuya seferler yapmağa sevkeden âmiller, sâdece imparatorluğu genişletme arzusu değildi; Anadolu ve Rumeli'nin siyasi ve askerî emniyetini sağlama bağlamak ihtiyacı ve zarureti bu konuda en mühim, hattâ başlıca sebep ve hikmeti teşkil ediyordu.

İmparatorluğumuzun gelişme devirlerinde bir Rus tehlikesi mevcut değildi. Moskova şehri çevresine inhisar eden Moskof Prensiği zamanla inkişaf ede ede, bizim de gafletimizden faydalanarak Avrupa'nın belli başlı devletlerinden biri haline geldi. Daha sonraları Hristiyan Avrupa, haçlı zihniyeti ile hareket ederek ve Osmanlılardan hınc almak hırsı ile Rus Çarlığına tuttu.

1856 Kırım Seferi istisna edilirse ve Bolşevik ihtilâlini takip eden yıllardaki çekingenlik ve sorumluluk devresi nazar-ı itibâre alınmazsa,

Rusluğa karşı duyulan bu sempatinin uzun asırlar devam edip geldiği müşahade olunur. Hattâ Kırım Seferi'ne dünya şümûl bir mâhiyet vermek pek de câiz olmayacağına ve Bolşevik İhtilâli'ni tâkip eden yıllarda Batı, bize de cephe almış bulunduğuna göre, Türkiye, uzun asırlar Moskof tehlikesi karşısında tek başına ve yapayalnız kalmıştır, denebilir. Sultan İkinci Abdülhâmit Han ve Gazi Mustafa Kemal Paşa Hazretlerini nazarımızda büyükleştiren ve yücelten cihet, onların bu tarih gerçeğini tespit etmiş ve yürütülecek politikayı, diplomasiyi bu gerçeğe göre âyârlamış olmalarıdır ki, şöylece formüle edilebilir : «Memleketiniz öyle bir yol gözetip istikamet çızsın ki, Batı'yı dâima yanbaşında bulsun ve görsün.»

Bu memleket idarecileri, diplomatları yıllar - asırlar boyu bıkmadan, usanmadan Moskof tehlikesi konusunda bütün cihanı - tahsisen Batıyı - ikaz etlediler. Lâkin eski kinler, haçlı zihniyeti ve hâleti ruhiyesi, İmparatorluğumuzdaki ekalliyetlerin memleket dışında aleyhimizde yaptıkları menfi propagandalar.. yapılan bütün ikazları tesirsiz bırakıyordu. Birinci Cihan Harbinde dahil bulunduğumuz grup talihsizdi: Zira, bütün Batıyı ihtiva etmiyordu. İkinci Cihan Harbinde dahil olduju-

Komünizmle mücadele Anketine cevaplarım

Dr. Mehmet Sadettin AYGEN

I.

Millî Türk Talebe Birliği, komünizmle mücadele mevzuunda bir anket tertipliyerek münevverlerden ve ilgililerden bazı suallere cevap vermelerini istemiştir. İşte biz de bu anketin 4 sualine verdiğimiz cevapları aynen neşrediyoruz :

Millî Türk Talebe Birliğini, Komünizmle mücadele mevzuunda tertiplemediği anketten dolayı tebrik eder, vatan ve millet uğrunda çalışmalarında başarılar dilerim. Üniversite talebeliği sadece derslerini öğrenmek, ders kitaplarını okumak ve muayyen bir tahsil çerçevesi dahilinde kalmak olmayıp gerek vatan ve millet davalarında ve gerekse dünya meseleleri hakkında üniversite bir görüş sahibi olmak, davalarımızı bu görüşle ele almak demektir. Bu bakımdan bir zamanlar bizimde aynı havayı teneffüs ettiğimiz sınıflarda, koridorlarda, kütüphanelerde genç arkadaşlarımızın bugün Türkiye ve Dünya için en mühim mesele halini almış olan komünizm ve komünizmle mücadele hususunda bir anket tertiplemesi benim ve benim gibi milyonlarca Türkün göğsünü kabarmıştır. Çünkü komünizme karşı gerek ferden ve gerekse cemiyet ve millet olarak mücadele ederken çok metodik çalışmamız, çok bilgili hareket etmemiz, elimizdeki mücadele silâhlarını çok dikkatli kullanmamız lazımdır. Bunun için de gerek münevverlerin ve gerekse ilgililerin fikirlerinin alınması; böylece yapılacak mücadelenin fikir kurmaylarınca

plânlaştırılması çok yerindedir.

Şimdi birinci sorunun cevabını vermek istiyoruz. Soru şudur : — Dünyanın her tarafında harbsiz bir proleter ihtilâli ile komünist hakimiyetini temin etmek için çalışan ve geri kalmış ülkelerde bazı mevziî başarılar elde eden komünistlerin Türkiyede teşkil ettiği tehlikenin şumulu nedir?

Bu soruya cevap verebilmek için coğrafyayı ve tarihi gözönüne almak lazımdır. Gerek coğrafya ve gerekse tarih bizi Moskofla düşman yapmıştır. Bu bakımdan Moskofun ve şimdiki adı ile komünizmin Türkiye için her zaman tehlike teşkil ettiği inkâr edilemez. Coğrafya bizi bu topraklara Moskofla çarpışın diye yerleştirmiş, üç asırlık tarih Türklükle Moskofun 50 seneyi bulan kıyasına çarpışmalarını yazmıştır. Bugün artık içtimaî bir nizam ve iktisadî bir sistem olmaktan çıkarak sadece Rus emperyalizmin 20. asırdaki adı olarak bilinen komünizmle Türklüğün üç asırdır devam eden mücadelesi bitmemiş ve bitmeyecektir de. Her ne kadar komünizm Türkiyede şimdiye kadar bir kuvvet olamamışsa da bu hakikata rağmen açıktan açığa veya sinsî sinsî çalışmadığını zannetmek gaflet olur. Gerçi biz, Din, Anane, mukaddesat ve tarih bakımından komünizme hiçbir zaman yüz verecek, onunla uyuşacak durumda değiliz. Fakat herşeye rağmen Türkiye içinde komünist tehlikesi mevcuttur. Ruau unutmamalı, mücadeleye de hiçbir zaman ara vermemeliyiz. Diğer sorulara cevaplarımız gelecek yazıda.

KOMUNİZMLE MUCADELE BÖYLE OLMAZ

Sicilli komünistlerden Aziz Nesin, yazılarında komünizm propagandası yapmadığına dair verilen bilirkişi raporu üzerine tahliye edilmiş bulunuyor. Adı bir hırsızlık, bir cinayet veya herhangi günlük bir adli hadisenin faili bulunamadığı zaman polis veya jandarma veya adli makamlar, evvelâ sabıkahılardan şüphelenirler. Evvelce yazılarından dolayı komü-

muz grup da bizim için bir talihsizlik teşkil ediyordu: zira, Rusya da bu gruba dahildi. Şuracıkta istidrâten ve samimiyetle ifâde edelim ki, İkinci Cihan Harbindeki tutumumuz, bazı eksik ve gediği bir tarafa bırakılırsa, bizim için tutulabilecek en isâbetli yol idi.

Şimdi, tarihte ilk defadır ki, Batı âlemi Rus tehlikesiyle karşı karşıyadır ve bu tehlike Rönesans'tan bu yana gerçekleştirilmiş bulunan Batı medeniyet ve kültürünü, bütünü ile birlikte tehdit etmektedir.

M. Zeki SOFUOĞLU

nistlikten mahkûm olmuş, yani sabıkalı, sicilli bir şahsın komünizm propagandası yapmadığını iddia etmek, güneşi balçıkla sıvamağa kalkışmak demektir... Kaldı iki yazılarının... komünizm koktuğunu Türkiye'de bilmeyen ve anlamayan kalmamıştır.

Türkün kaderinin Moskof — komünistle boğuşmak, Türklüğün yaşaması için tek çarenin bir boğuşmadan galip çıkmak olduğunu unutmamalıyız

Bütün bu hakikatlara rağmen biz, devekuşu misali, başımızı kuma gömmüş bir vaziyette mücadeleye çalışıyor, mücadele ediyoruz diyoruz.

Türkiyede komünizm açık veya sinsi, fakat metodik bir şekilde çalışıyor. Biz ise, metotsuz, silâhsız, bilgisiz şekilde mücadele etmeğe uğraşıyoruz. Misal meydana. Bir vatan haininin zindandan çıkması için rapor veriyoruz. Nâzım Hikmet için de bir zamanlar imza verenleri, lehinde yazı yazarları gördük. Onlar feci bir şekilde aldandılar. Naci Şensoy ve arkadaşlarının ne derece aldandıklarını da zaman gösterecektir.

Dileğimiz, bu aldanışın acısını, Türk milletinin çekmemesidir.

AYGEN

BEŞERİYYET DENİLEN FERDLERDE
VAR MIDIR OLMAYAN AHMAK VE ALIK?
BU HAYAT SANKİ SALAŞ BİR SAHNE,
VE PİYES MASKARALIK... MASKARALIK...

ATSIZ

Öldüler

Kimler kaldı 2000 inci yıla,
Dostlar birer birer öldü,
Azrail eyvahlar olsun,
Bula bula arkadaşlarımı buldun?

Hepsi gitti, zayıfı, şişmanı, esmeri, kumralı
Sâkini, heyecanlısı, somurtkanı, neşellisi.
Yazanlar, okuyanlar topraktalar şimidl,
Mücadeleleri, ümitleri emânet.

Selviler, çiçekler, taşlarla sarılı ,
Liseden, fakülteden, dernekten,
Tanıdıkların şimdi uçuşur hâtıraları:
Bir zamanlar katılırlardı gülmekten.

Başmakaleci, fıkracı, şair, öldüler,
Kayboldu elli yılda âşına yüzler,
Öldüler, en yakın akrabalar, arkadaşlar,
Mezar başında artık, vefakâr nöbetçi taşlar

Günlerin ümit kuşlarıydı kâğıtlar,
Hep bugün, yarın, bugün, yarın yapraklar
düştü.
O kaynayan canlar neden sustu?
Bulut bulut uçtu dostlar.

Sıra sıra bir mezara açılan yolda
Tabutlar taşındı gözyaşlarım omuzunda.
Kızlar ki çağılayandılar, sığmazlarken dün-
yâlara,
Düştüler, birer birer ufacık çukurlara.

Kaygusuz Dünya dönmekte devamlı;
Her mezarda bir vücut uzanmış,
Hatıralar, ümitler bile gamlı,
Hürriyete koşanlar karanlığa dalmış.

Gittiler; gözyaşlarıyla tabut tabut ,
Bir insan kaderinin rotasıyla,
Uyurlar geceleri yıldızların tesellisiyle,
Beklerler Tanrının Cennetinden umut.

Sevinçle açılan gözler nasıl kapandı?
Herşey meraka değer,
Çocukluk hâtıraları, güzel gençlik günleri,
Sevginin, heyecanın coşturduğu anlar...

Nasıl karardı pembe akşamlar?
Hepsi sonbahar yaprakları gibi söndü;
Göçmen kuşlar bile döndü,
Onlar, başka bir âleme uçtular...

Kalanlara ne de ağır gelir bu elem,
Yüce kanundur, dünya rüyasından - ger-
çeğe - akışı;
Ruhların kâinatı bir başka âlem,
Başka bir mâna başka bir bakış...

Şöyle birgün izin verse de Tanrı,
Yüksük bir dağ üzerinde denizlere karşı,
Toplanılsa, gülünse, eğlenilse,
Dünyâ yeniden seyredilse.

Şöyle, şöyle okşansa yeniden Dünyâ,
Dereler, ırmaklar, kimbilir nasıl çağlar?
Kimbilir nasıl dalgalanır deniz,
Kimbilir o sâhilde kimler yüzer?..

Kimler okur eski sıralarda,
Kimler durur eski kürsülerde,
Ne kitaplar, ne romanlar gezinir vitrinlerde
Caddelerde kimler piyasa yapar?

Kimbilir, yolunda can fedâ edilen vatan
nasıl?
Kimbilir, o çiçeklerle konuşan bahar nasıl?
Kimbilir, yollarda şarkıyla gezinenler nasıl?
Kimbilir, yaşayanlar, yaşayanlar nasıl!

Bu masal doğumla başlar, ölümle bitmez,
Zaman pınar pınar akar,
Bir defa gelen bu mekâna,
Ölmez, sonsuzluğa damlar.

Lâkin hepsi Dünya'daki işlerini,
Tamamlayamadan gittiklerini söyler.
Geride kafile kafile çocuklar bırakıldı;
Eserler, işler, ümitler yarım kaldı...

Şimdi küçük kulübelerde hapis, esir,
Göz alabildiğine mezar,
Dostların mezarı, kolayımı,
Herbiri bu özleyen kalbte yaşamıştı.

Hikmet TANYU

Milliyetçiliğimizin Hedefleri

Avukat Oğuz ÖZBEK

Millî tarihimizin bu pek nazik devresinde, milletçe bir ve sıkı sıkıya birlik bulunmağa, Batı ile aramızda en küçük bir suitefeküm ve itimatsızlık yaratmamağa çok, peç çok dikkat ve itinâ etmeliyiz. İç meselelerden dolayı biribirimize girmiyelim bir olalım, birlik olalım; çok dikkatli, uyanık ve kuvvetli bulunalım.

(Bütün fertlerini, kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde, millî şuur ve ülküler etrafında tophıyan ve Miletimizi dünyaya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak milli birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç bilen Türk Milliyetçiliğinden huz ve ilham alarak...)

(Yeni Anayasa)

Bütün beşer hayatında, Milletlerin asırları dolduran mazisinde köleliğin ve emperyalizmin karşısında tek kale Milliyetçilik olduğu gibi, Kölelikten kurtuluşun tek yolu da Milliyetçilik olmuştur.

Yirminci asırda Komünizmin karşısında tek kuvvet milliyetçilik bu lunmaktadır. Yirminci asrın fantazi bir ideali olmaktan ileri gidemeyen insanîyet fikrinin temeli ancak Milliyetçilik ruhunun canlı ve devamlılığıdır.

İnsani vatanperverlikten başka bir şey olmıyan Milliyetçilik olmadan insanın insanı sevmesine, insanın insana zulmetmemesine engel olamayız. Milletlerin kurtuluşu, topyekûn kalkınması temin edilmeden insanlık idealine vasil olamayacağız.

Nerde kaldı ki bu şart tahakkuk etmeden kölelikte ortadan kalkmıyacaktır.

Milletlerin kurtuluşunun ise tek yolu mazide olduğu kadar istikbalde de Milliyetçilik ruhunun hakimiyetile mümkün olacaktır.

Milliyetçilik, bugün Türkiyemizin topyekûn kurtuluşunun tek ve değişmez yoludur.

Türk Milliyetçiliğinin bu günkü hedefleri nelerdir? Bu suale bize Türkiyemizde bir takım karışık meselelerin mevcudiyetini kabul ettirmektedir. Bu durum ise bize hudut dışı hayaller peşinde koşmak, Misakı Millî hudutlarını aşıcı bir ideale, yönelmeyi menetmektedir. Meselelerimizi herşeyden evvel misakı milli hudutları ve bu günkü vatan bütünlüğü içinde düşünmek ve halletmek zorundayız.

Türk milliyetçisinin karşısındaki en mühim mesele, Milli Kültür meselesidir. Mazisinin muazzam kültür hazinelerile nisbi de olsa bu gün irtibatını kaybetmiş olan Türk vatandaşına bu kültür hazinesinin Lütün kapıları açılmak iktiza etmektedir. Harf inkilâbı ile Garp kültürüne doğru kaymaya başlayan Türk Kültür hayatı bütün nemasını garpden değil mazinin zengin hazinelerinden almak zorundadır da. Ne garbi şarka ne de şarkı garbe feda edemeyecek durumdayız. Herşeyden evvel mukallit bir garpçi değil, müterakki bir şarkçı olmak mecburiyetindeyiz. Bu sebebledir ki sahibi ve varisi bulunduğumuz Şark Kültürünün bütün değerlerini canlandırmak, tazelemek

ve bugünkü dil ve yazıya çevirerek millet fertlerinin Milli şuura yönelmesini temin zorundayız.

Tek bir fert kalmayınca kadar Milleti, Vatandaşlarımızı Türkçe okumak ve yazmağa kavuşturmalıyız. Bugün bir birlik manzarası arz etmeyen vatandaşlarımızın okuyup yazmasını, konuşmasını temin etmeden Milli bir şuura ermelerini bekleyemeyiz. Büyük gayeleri ancak kuvvetli kültür ve inançlar temin etmektedir. Ham maddeyi vermeden imalât yapamadığımız gibi vatan-daşa Türk dil ve kültürünü vermeden ondan idealizm bekleyemeyiz.

Kafkaslardan Viyana surlarına, kızıl denizden okyanuslara akan ırkımızın en büyük ideali Ya şehit ya gazi diye senbolleşmiş ve ALLAH, ALLAH sadaları hamaset tarihimizin en büyük destanlarını yaratmıştır. Türk ırkı yaratıcı kudretini saf müslümanlık içinde kuvvetlendirmiş müslümanlığın değişmez adaletile kıymetlendirmiştir. Bu gün hurafelerle ve türlü yobazlıkla haleldar edilmiş Dini hayatımızı yeni baştan temizlemek ve yetişen nesillere asil müslümanlığı öğretmek zaruretindeyiz. Her halü kârda Dini politikacıların tecavüzünden korumamız da gerekmektedir. Din milletlerin bekasını temin eden büyük faktörlerden birisi olarak görünmektedir. Türk milliyetçiliği hangi dinden olursa olsun imansız bir vatandaş istememektedir.

Bir kütlein Millet haline gelebilmesi Vatan, Dil, Din, Kültür ve Irk birliğile mümkündür. Bu unsurlar fertleri gayet kuvvetli bağlarla

birbirine bağlayacak ve Milli Birliği, Milli şuuru yaratacaktır. Hakikat şudur ki önümüzdeki senelerde Türkiyede Türk milletinin yaratılması için esaslı bir mücadelenin yapılması gerekmektedir. Bu mücadele nin ise yolu Türk Milliyetçiliğidir.

Şimdiye kadar yazdıklarımız Milli Kültürün zarurî unsurlarıdır. Milli Kültür gayet tabii olarak Milli şuuru yaratacaktır. Tasada, kıvançta ve kaderde ortak milli ruhun yarattığı şuur ve ülkü Milletçe iopyekûn kalkınmamızın yükselmemizin imkânlarını yaratacaktır. Her kurtuluşun esaslı unsuru manevi unsurdur. Maddî unsur sonradan gelir ve manevi unsur tarafından yaratılır.

İstedığı takdirde insanın yaratamayacağı mucize yoktur. Hüriyet mücadelesinde Kuvayı Milliye harekâtı bir mucize olduğu kadar, iktisadi sahada Alman milletinin kalkınması da bir mucizedir. Ancak tam bir manasile teşekkül etmiş bir Milli şuur ve ülkü birliği olmadan iktisadi bir mucize beklenemiyecektir. İktisaden kurtulmamış milletlerin ise beşeri camiada şerefli bir yer edinmeleri imkânsız gibidir.

Yeni Anayasamızın başlangıç kısmında da olsa, Türkiye istikbalinin yaratılmasının yegâne yolu olarak Milliyetçiliğin kabulünde bu bakımdan büyük bir isabet bulunmaktadır. Hür, şerefli ve müreffeh Türkiyenin yaratılması ancak Milliyetçilikle kabil olacaktır. Milliyetçiliğimizin ise izah ettiğimiz gibi ilk hedefleri milletimizin kültür, dil, din, ırk bütünlük ve birliğini bu vatan toprakları üzerinde kuvvetlendirmektir.

Aziz Toprak,

Bir damla su ile senin susuzluğunun gitmeyeceğini biliyorum. Fakat, bir parça nem ile bazan kayaların üstünde otlar bittiğini de hatırla. Saygılarımla,

Ahmet ER

Halen Tripolide bulunan eski Milli Birlik üyelerinden Ahmet Er, şair ve edebiyat meraklısı bir kimse dir. Tripoliden gönderdiği (Bir damla su) başlıklı şiirinin ilk yarısını neşrediyoruz. Diğer kısmını gelecek sayıda vereceğiz.

BİR DAMLA SU

Bir damla su,
Bir damla.
Dile değirilmeden,
Ağıza alınmadan
İçilen bir damla su.
Bir damladır,
Bir milleti ayıltan.
Bir damlanın içinde,
Görünür bütün Vatan.
İşte Karşıda;
Uyanmış tepeler
Tekbir getirmekte hepberaber
Allahu ekber!.. Allahu ekber!..
Mevsim girerken bu sabah yaza,
Uudağ erkenden kalkmış niyaza;
Kaldırıp başını
Buluttan sisten
Nöbet teslim ediyor şimdi ilgaza.
Yarın Erciyeste,
Sonra Torosta
Yarından sonra da
Ağrıda,
Karsta.
Daha sonra Bingöller,
Palandökenler.

Uyku yok dağlarında Vatanımın
Uyumaz Vatan bekleyenler.

Bir damla su,
Bir damlada.
Dalamandan Çoruh
Tuncadan Ardahana
Köylerim, Şehirlerim
Hepsi yan yana, bir bir
Ki, her dağı, tepesi,
Zafer abidesidir.
Bir damla su
Bir damlada.
Elif bacının kağnısı
Aynı yokuşta, aynı seste
Dilinde aynı güfte, aynı beste.
Hasan dedemin, harman yerinde
Öküzü hasta,
Ayşenin düğünü yarın
Bu gece kına;

Ali sağdıcını oyuna kaldırdı
Vur! diyor davulcuya.
Para bastı,
Tam üç el ateş etti havaya
Sağdıcının aşkına.
Veli dayı,
Gider iken pazara
Buğday koyup heybeye,
Kimbilir ne düşündü
Yarı yoldan döndü, köye.
Bulutsuz gök
Güneş tepede
Bir damla su için
Halk Ömerlide
Kuyu başında
Sırada.
Pembe bacı,
Ödünç su alıyor
Mavi bacıdan.
Kavrak köyünden
Durmuşun seneği kırıldı
Geçerken Acı çaydan,
Yukarı Şihlardan Hasanın
Tuluku patladı yolda
O da susuz bu gece
Diyarbakırda.
Toprak da susuz,
Toprak da baygın susuzluktan
Göğe açmış da ağzını
Su istiyor buluttan.
Eyvah!
Uzanmış boylu boyunca
Yatıyor toprak,
Sayıklıyor:
Su verin
Oy! su verin diye
Ağlıyor toprak.
Halbuki:
Kendine yakın
Kendi içinde; aradığı
Ey! su
Fıskır da yerden
Güldür ağlatma Toprağı.
Sen bir damla su,

Dış Türkler

Oğuz ÇETİNOĞLU

Bundan onbeş sene önce, dış Türkleri ile alâkadar olanların maruz kaldıkları işkenceler, bu memlekette artık dış Türklerinden bahsetmenin bir suç olduğu kanaatini uyandırmıştı. Bu gün için de hakim olan cereyan aşağı yukarı budur. Bozuk fikirli bir kaç basın mensubunun mütemadi gayretleri ile ayakta tutulmaya çalışılan bu cereyan zannımızca son demlerini yaşamaktadır. Ne gariptir ki Türkiye'de tarihin bir acı tecellisi olarak bu günki sınırlarımız dışında kalan ırkdaşlarımızdan bahsetmenin suç olduğu zamanlarda gerek Amerikada gerekse Almanya'da bizdekinin tamamen aksine bir kanaat hakimdir.

Değerli dış politika muharririmiz Kâmil Turan'ın yazılarından öğreniyoruz ki 5 Temmuz 1961 tarihinde, Amerikan temsilciler meclisinde bir üye, Rusya ve kızıl Çin'de esaret altında yaşayan Türklerle alâkalı bir konuşma yapmıştır. Temsilci, konuşmasının bir yerinde: «Avrupa, Asya ve Orta Asyanın diğer memleketlerini hükümleri altında bulunduran Komünist - Emperyalistlerin maskelerini düşürmek için özel bir komite kurulmalıdır» diyor.

Hiç şüphe yok ki aynı konuşma bizim temsilciler meclisinde yapılmış olsaydı, konuşmayı yapan üye en ağır hakaretlere maruz kalır, basınıımız (!) günlerce aleyhte neşriyat yapar ve bu vatandaşımız bir anda en talihsiz bir insan durumuna düşerdi. Hatta ve hatta akıllara dur-

gunluk veren bir acailikle onun vatan haini bile ilân edilivermesi işten sayılmazdı.

5 Temmuz 1961 tarihinde Amerika Temsilciler Meclisinde cereyan eden hadise mesele ile alâkadar olanlar için bir sürpriz değildir. Bundan birkaç ay önce aynı yerde bu mealde bir konuşma daha yapılmıştı. Daha öncelerine gidersek bu kabil faaliyetlerin yine mevcut olduğunu görürüz. 1917 de Berlin Üniversitesinin çıkardığı bir dergide Ziya Gökalp'in dış Türkleri ile ilgili makaleleri Almancaya çevrilerek yayınlanmıştı.

ATA YURDU

Baykallardan, Altaylardan çizilir...
Burada gezen yabancı başlar
Elbet bir gün ezilir de ezilir...
Nerde URUMÇI'm, nerde HOTAM'im?
Rüyalarım, hayallerim Ana VATAN'im.
Her gece senin üstünde uçar,
Sende dolaşır, seninle kucaklaşır,
Seninle sarmaşırım.
Dünya gözüyle göremezsem de seni,
Yine gezeceğim bağlarında,
Ruhum dolaşacak dağlarında...
Bu gün hürriyetini kısanlar,
Kendi yurdunda sana saldırıp
Seni asanlar...
Ye'cüc müdür, Me'cüc müdür,
Nedir onlar?..
Bir gün var gelecek kükreyecek
Yol gösteren Bozkurtlar...
Vız gelir yaptığı setler
İşte o zaman..
Kiangtan su içer,
Şahlanan yağız atlar...

Zübeyir KOÇ

Daha mühimi Alman Profösörlerinden Martin Hartman, Almanca (Turanzizm) adı ile bir eser yayınlamıştır. M. B. Komitesinin emri ile Hariciye Vekâletinde bir «Dış Türkler Bürosu» nun ihdas edilmiş olduğu henüz unutulmamıştır. Diğer taraftan «Doğu Türkistanlılar Cemiyeti» tarafından tertiplenen «Büyük Folklor Gecesi» nin görmüş olduğu çok üstün rağbet ve Cemiyet mensuplarının almış oldukları müteaddit davetler, halkımızın bu mesele ile ne kadar yakından alâkadar olduğunu göstermektedir. Hal böyle iken, halkının isteklerini dile getirmesi icabeden bir basın, hakikat hilâfına neşriyat yapması cidden çok elem vericidir.

Bu bir kısım basın mensubu diyor ki : Dışarıda kalan Türkler, zamanla Türklüklerini tamamen kaybetmişlerdir. Dilleri, inanışları, yaşayışları bizimkinden tamamen ayrıdır. Onlar için devletimizin hayatiyetini tehlikeye sokmak en büyük akılsızlık olacaktır. Ne kadar düşüncesiz ve sathî bir ifade. Bir defa dış Türkler için devletin hayatiyetini tehlikeye sokan kim? İkincisi, Dış Türklerin yaşayışlarının inanışlarının ve dillerinin bizimkinden ayrı olduğuna nereden hüküm veriyorlar? Tabii masa başından.

Geçenlerde Ankara ve İstanbul'da konserler veren Türk asıllı Azerbeycanlı ses sanatkârı Raşit Beybutov kendisiyle görüşen bir arkadaşımızın şöyle bir sualine muhatap olmuştu :

— Raşit Bey, sizinle gayet güzel konuşuyor, anlaşıyor. Aynı memleketlerin insanları olduğumuz halde bir tercümana ihtiyaç hisset-

miyoruz. Bunun sebebi nedir?

Rus kültür ateşesinin dikkatli nazarları altında cereyan eden konuşmada kurnazca sorulan bu sorunun cevabını Raşit Bey, yine kurnazca veriyor :

— Siz biraz tarih okuyunuz. Hakikati orada göreceksiniz.

Gazeteci arkadaşımızın :

— Birçok memleketleri gezdiniz, en yakın alâkayı, en sıcak sevgiyi hangi memlekette gördünüz? sualine değerli tenor:

— Türkiyede... diye cevap veriyor.

— Peki niçin? Sorusuna da yine ilk sorunun mânâlı cevabını yapıyor.

Tarih boyunca bir arada yaşamış insanların, birbirlerinden ayrı konuşmaları da yaşamaları da düşünceleri de imkânsızdır. Türklük şuuruna, nüfus cüzdanında T. C. yazılı bazı insanlardan daha fazla sahip olan bu insanları bizden saymamak için insanın ne kadar akli selimden uzak olması lâzımdır bilinemez.

Ankarada ve İstanbul'da tahsilde bulunan Kerkük'lü kardeşlerimizi yakından tanıyanlar düşüncesiz yazarların göremedikleri hakikatleri ne kadar net bir şekilde görüyorlar. Keşke gençlerimizin hepsi en az onlar kadar Türklük şuuruna sahip olabilseler, onlar kadar meselelerimize nüfuz edebilseler.

Kim ne derse desin, Afrikanın siyahîsine bağımsızlık veren 20. Asır hürriyet anlayışı kızıl emperyalizm altında inliyen Dış Türklerine de lâyük oldukları her şeyi vermek mecburiyetindedir. Ve verecektir de.

Basındaki Müsecceller : Komünistleri Besleyen Gazeteler

DARENDELİOĞLU

Dergimiz bu sayısıyla 81 ci ayını da idrak etmiş bulunuyor. Bugüne kadar Toprağın mücadele sıkleti, herşeyden çok yerli komünistlerin üzerine teksif edilmiş, binlerce masum, saf genç ve memleket sever kimselerin bu neşriyatımızla hassasiyeti kamçılanmış daha şuurlu ve uyanık bulunmasına vesile olunmuştur. Bunu hergün gelen mektup ve ziyaretçilerimizin ifadesinden de ayrıca öğrenmekteyiz.

Toprak komünizm ve komünistlerle mücadele ederken, hiç bir zaman tezevir ve yalana sapmamış, daima vesikalara istinat ederek neşriyatını devam ettirmiştir.

Onun içinde, itiraf edelim ki, bugüne kadar çıkan hiçbir dava dergisi Toprağın gördüğü alâkayı görmemiştir. Toprağı seven herkes dergimizin yaşamasına gayret etmiş, 5, 10, 30 abone bulmak suretiyle yalnız abone sayısını 2000 üstüne çıkarmışlardır. Son defa ise Bursadan bir memleketsever kardeşimizin yaptığı yüz on seldiz abone ile diyebiliriz ki Toprak hiç bir mecmuaya kısmet olmayan alâka ve iltifata mazhar olmuştur. Dergimiz, İstanbul, Ankara, İzmirde 500 ün üstünde, Adana, Kayseri, Gaziantep, Konya, Tarsus, Trabzon, Bursada yüzün üstünde, ve 25 den fazla kazalarımızda ise ellinin üstünde bir rakam olarak satılıp okunmaktadır. Normal beş bin adet basarken, bugün 7000 adedin bile kâfi gelmediğini ve 11 bin adet bastığımız 76 - 77 ci sayılarımızın bile elimizde kalmadığını söylersek bu memlekette milliyetçi mecmuaların okunmadığını söyleyenler bilmiyoruz hükümlerinde yanıldıklarını anlıyacaklar mı?

KOMÜNİSTLERİ BESLEYEN GAZETELER

Bu sayımızdan itibaren Türk basınındaki (Türk basını derken, memleketi kendi fikri inhisarı altına almak isteyen İstanbul ve Ankara gazetelerini kastediyoruz) müseccelleri, uyanıkımızın baş zarureti olarak tanıtmaya çalışacağız. Zira onları okurken hangi davanın adamı

olduklarını bilmemizin, fikir inhisar ve çemberlerinden korunmamıza yaradığının hissedeceğiz.

Başta Vatan, Cumhuriyet olmak üzere hangi gazetelerimizin, hangi müseccelleri besledikleri bilinecek, edebiyat, mizah iddiası ile çıkan bir takım dergilerde ise kınilere yazı yazdırıldığı anlaşılacaktır.

Hatta, muhafazakâr bir parti olmasına rağmen, Cumhuriyetçi Millet partisinin Ankarada çıkan organında bile eski komünist gazetelerin yazarlarından bir değil bir kaçının bu gazete sayfalarında serbestçe kalem oynattığını da söylersek ileride ümit ederiz ki şaşmıyacak, hayret etmeyeceksiniz. Zira bizde bugüne kadar partii organlığı yapan gazetelerin bir çoğunda,

UZAKLARA

Bir yağmur boşandı gökyüzünden
Bir damla su yıkadı kalbimizi
İçimizde büyüyen
lyilik sardı bizi.
Bir fırtına koptu akşamdan
Karanlıkta uğuldadı durdu.
Dağlarda dolaşan
Fırtınalar kudurdu.
Parça parça, oldu bulutlar
Saf saf dizildiler.
Yıldızlar parladı yıldızlar
Bize güldüler.
Kervan yoluna koyulmuşuz
Âdemden beri.
Kimimiz yolcu
Kimimiz hancıyız perişan.
Bir ışık yanıp söndü
Yol uzun, yol kısıdır insanlara.
Bir yıldız gökte döndü
Aktı uzaklara.

Göktürk Mehmet UYTUN

partizan zihniyet, partilerimizin gözünü bir kara örtü ile kapadığı için, solcular bundan daima istifade etmesini bilmişler, Ulus, Zafer, Kudret, Dünya, Tanin gibi gazetelere girmekte zorluk değil, kolaylık görmüşlerdir.

Bunların haricinde ise beyzadelerin gazetesi Cumhuriyet 2 komünist imal etmiş, onlarda hudut haricine sevkedimştir. Şimdi de beyzademiz, Sosyalist kisvesine bürünmek suretiyle her fırsatta komünistleri sevindirecek fikirler ileri sürmekte, Nazımın komünist olmadığını iddia ederek, komünistlerin parmağı ile hazırlanan dilekçeye imza koyan Nadir Nadi halâ hiç de kızarmadan sağcılık - solculuk mevzuunda mütalaalarda bulunmaktadır.

Dergimiz ilk olarak Sonposta ve Cumhuriyet gazetelerinin yıllarca beslediği 1927 de 15 seneye mahkûm edilmiş olan Hasan Ali Ediz'in kim olduğunu anlatacak, okuyucularımı vicdanlarıyla başbaşa bırakacaktır.

SON DİLEK

Ruhumun bedenimden ayrılacağı o gün
Elinle şakağında biriken teri silme;
Meşum gölgeleriyle yaklaşıyorken ölüm,
«Yaşayacak!» diyerek üzerime eğilme!
İndir şu perdeleri olsun odam karanlık,
Vazodaki gülleri parçala avucunda.
İstemem etrafımda ne ışık, ne aydınlık.
Karanfil demetleri kalmasın baş ucumda.
Odamda ne bir eşya, ne ses, ne de bir ışık
Kalmasını istemem, herkes unutsun beni!
Sarıyorken içimi o ebedî yalnızlık
Kalbimin üstüne koy annemin son resmini.
Uğur OKAY

ZULMET ÇÖKERKEN

Birdenbire
Kayboldu gözlerden
Akşamın o tatlı ışıkları...
Söndü
Ufuktaki kandiller
Birer... birer...
Meçhullere gark oldu
O güzel semalar,
Sarmağa başladı ortalığı
Korkutan karanlıklar...

S. ÇETİN

Rus ihtilâlinde 2 yıl sonra yani 1919 tarihinde Türkiyede ilk Komünist Partisinin nüvesi sayabileceğimiz (Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Partisi) kurulmuş bulunuyordu.

Dr. Şefik Hüsnü ve arkadaşlarının teşebbüsü ile faaliyete geçen bu partinin doğuşundan kısa bir müddet sonra Büyük Millet Meclisine gönderdiği bir dilekçenin suretini gözden geçirmek bile bu teşekkülün dâva ve akidesi hakkında bir fikir verebilir kanaatındayız.

(Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Partisi adına Dr. Şefik Hüsnü) imzası ile gönderilen metin aynen şöyledir:

(Yakın bir Atide işçi ve çiftçileri hakiki kurtuluşa mazhar edecek yegâne çarenin Müsterek İstihsal ve Müsterek Mülkiyete müsnetit içtimaî inkılâbın husul bulacağını ümit ettiğimizi arz ile milletvekillerimizi tebrik ederiz.)

Görüldüğü gibi müsterek istihsal, müsterek mülkiyetin yegâne kurtuluş çaresi olduğunu beyan eden bu parti o zaman şüpheli ile karşılanmış, işçi ve çiftçi adının bir paravanadan başka bir şey olmadığı anlaşılmıştı.

Bilhassa Dr. Şefik Hüsnünün yabancı ülkelerde bir takım ihtilâlciler ve teşkilâtçı komünistlerle teşriki mesai etmesi, Moskovada ise (Türkiye Komünist Partisi Harici Bürosu) nu kurmuş oluşu, gene Şefik Hüsnünün teşvikiyle Moskovada ihtilâlciler metodlar öğretilen Ahmet Furuncu, Celâl Zühtü Benneci, Nail Vahdeti gibi kimselerin hattı hareketleri, memleketimizdeki komünizm faaliyetini tanzim ve idare eden merciin Moskova olduğu hissini uyan dırıyordu. Bu arada orak - çekiç, yoldaş, Kurtuluş, Aydınlık gibi dergiler ise bu kızıl faaliyete destek olmağa çalışıyorlardı.

Bu faaliyetler o günlerde Dr. Şefik Hüsnüye bir genç tanıttı : Hasan Ali Ediz.

Dr. Şefik Hüsnü dönme bir yahudiydi. Hasan Ali Ediz Yugoslavyalı. Sırpçayı gayet güzel bilen biriydi. Hasan Ali, aydın zamanda, askeri tıbbiye talebesi olduğu için Dr. Şefik Hüsnünün işine çok yarayacaktı. Zira Şefik Hüsnü bu faaliyetin üniversiteye de yayılmasını, oradaki varsa, ihtilâlciler gençlerin de teşkilatlanmasını istiyordu.

Hasan Ali Ediz, tıbbiyenin ilk saucelerinde, Rusyadan Türkiyeye gelmiş bazı Türk talebelerden Rusçayı da öğrenmek fırsatını bulmuş, (Vatan Partisi adıyla kurduğu partinin levhasına bile orak-çekiç resmi yaptıran Hikmet Kıvılcım adlı bir talebeyi de kendine tıbbiyede sadık bir dost temin etmişti. Fakat işler hiç de tasavvur ettiği gibi olmadı.

Tam bu faaliyetler esnasında, İstanbulda 38 kişi komünistlik suçu ile tevkif edilerek Ankara İstiklâl Mahkemesi huzuruna çıkarıldı.

Tevkif edilenler arasında Hasan Ali Ediz, Şevket Süreyya, Hikmet Kıvılcım, Sadrettin Celâl, Nuri Haydar, Mimar Samih, Süleyman Neşati v.s. kimseler bulunuyordu.

Ankara İstiklâl Mahkemesinin 12 Ağustos 1925 tarih ve 41/48—84 numaralı (Komünistlik teşkilâtı ve propagandası yapmak suretiyle emniyeti dahiliyeyi ihlâl ve binnetice şekli hükümeti tağyire matuf e'âl ve harekâta bulunmak) kararı ile hepsinden ağır olmak üzere Hasan Ali Ediz tam 15 yıla mahkûm edilmişti. Mankûmiyetini çekmekteyken Ceza Kanununda yapılan bir değişiklikten istifade ederek mahkûmiyetini doldurmadan serbest bırakılmış, yarıda kalan tahsilini ise Moskova'ya giderek Şark Üniversitesinde tamamlamış, bu meyanda bir müddet de aynı üniversitede asistan olarak çalışmıştır.

Yurda döndüğünde 1941 de askerlik vazifesini İstanbulda er olarak yapmaktayken, İstanbul Askerlik şubesinin 5/10/1951 tarihli mahrem tebliğiyle Sürde gönderilmiş, 1942 sonlarına doğru da askerliğini bitirerek tekrar İstanbul'a dönmüştür.

Hasan Alinin İstanbul'a gelmesinden sonra, (Maarif Matbaası mütedavil sermayesi) nde çalışmakta olan Süreyya Terez'in askere alınmasıyla boşalan bu vazifeye saheser bir gaflet ve hamakat ile Hasan Ali Edizin tayin edildiği görülür.

Yıllarca hükümet ve Son Posta gazetesini bütçesinden bol bol faydalanmış olan bu kimse Yücel'in Maarif Vekilliği devrinde ise Rusçadan yaptığı tercümelemlerle bütün şımartılmış ve meşhur edilmiştir.

Bugün de, Zovçenko, Kuznetsov, Tarkov, Satron, Adrov, İvan Prutkov, Anton Çehov; V. Kabrovsvki, Averçenko, Maksim Gorki, v.s. gibi Bolşevik ediplerinde (!) yaptığı tercümelemlerle, Türk okuyucularının kalblerini Rus edebiyatıyla istilâ etmek arzusunda'dır.

Meselâ: Komünist Partisinin resmi organı olmuş Novaya gazetesinin sahibi tanınmış Bolşevik Maksim Gorki için aynen şunları söylemektedir:

(Leninin haklı olarak tavsif ettiği gibi Gorki, Rus klâsiklerinin sonuncusu ve sosyalist yazıcıların birincisidir. Bunun için ismi ölmez insanlar listesinin en başına yazılacak adamlardan biridir.)

Hasan Ali Edizin Rusçadan tercüme kitapları sayılamıyacak kadar çoktur. Bilhassa Son Posta ve Cumhuriyet gazetelerindeki tercümelemleri, o gazetelerin sayfalarında ebedi birer kir olarak kalacaktır.

İHSAN TEŞDELEN'DEN BİR HATIRA

1927 de Ukraynada Yenakiyef kömür madenlerine sürgünden avdet ederek Moskova'da Halim Yoldaşı görmeye geldim. Tverskoy caddesindeki Lüks otelinde oturuyordum. (1-10-41) telefon numarasını açtım. Yokmuş. Belki başkanlık ettiği Komintern Türkiye Seksiyonuna gitmiştir, dedim. (3-30-50) telefonu açtım. Orada da yokmuş. Şark Üniversitesine geldim, sorduğumda, şimal Kızıl Profesör İnstitüsünde (Rusçası: İnstitut Krasnoy Profressuri) olması lâzımdır dediler. Vorovvski caddesinde yeni yapılan institü binasına gittim, kapıcıya sordum, Halim Yoldaş müsaade ederse girersin, dedi ve telefon etti. Yüksek müsaadenin istihsalinden sonra huzura girdim. Yanında Fahri (Cevdet) vardı, o da Halim Yoldaş gibi kızıl profesör olacaktı. Kafasını salladı ve:

— Nedir? deyiverdi.

— Memleketime dönmek istiyorum, sürgün hayatından bıktım, beni nasıl getirdinizse öylece de geri gönderin, dedim.

Örnek Millet

Vedat BULUR

Varsın yabancı sözlükler barbar desinler sana, varsın zaman, zaman içinden birkaç bedbaht bütünlüğünü zedelemeye boş yere uğraşsın.

Sen tarihler yaratan büyük milletim; zamana gelince gösterdiğin vekar, efendilik ve kahramanlık örneklerinle, iftiharları tekzip edip, düşmanlarını hüsrana garg etmeyi dünyaya nümune olacak kadar iyi bilmektesin:

Saymakla bitmiyecek kadar çok şerefli günlerine yenilerini ekleyerek yekvücut bir millet olarak istikbale emin adımlarla ilerlemekte, büyük millet vasfını her vesileyle dünyaya ispat etmekte.

İhtilâl yapmak isteyen veya yapan memleketlerde katliamlarla, linçlerle kan gövdeyi götürürken Sen onunda asilini, şuurlusunu yaparak

Hasan Ali Ediz (Halim) :

— Burası sevkiyat yeri değil, biz seni istihsalde pratik olarak komünist terbiyesi görmek üzere işçi topluluklarına gönderdik, ıslah olduğuna dair fabrikanın komünist teşkilâtından bonservisi getirdin mi?

— Hayır, yok, almadım.. Başkalarını nasıl gönderiyorsun?

— Bonservis getirinceye kadar gidemezsin, onların var. Anladın mı? İşte o kadar, Gidebilirsin.

Bu (görüşme) den kısa bir müddet sonra gizli polis teşkilâtı memurları beni tevkif ettiler. İstintak esnasında, Mustantik bana : (Türk seksiyonu senden şikâyetçi) dediler. Bir protokol tutup beni 10 seneye mahkûm ettiler ama ben 11 sene 22 gün yattım. Siyasi hapishanelerde komünist rejimin beşeriyet için nasıl bir kâbus olduğunu anladım.

İşte Hasan Ali Edizin marifetlerinden yalnız bir tanesi.

dünyaya örnek millet olduğunu gösterdin.

Kurduğun Yüce Adalet Divanıyla da suçluyu, suçsuzu ayırarak dünyaya ve tarihe mutlaka bir de adalet örneği vereceksin.

Köylü, kentli, işçi, memur, kadın, erkek oy sandıklarında fikirlerini birleştirip, asaletine yakışır büyük olgunlukla Anayasayı da meydana getirdin.

Şimdi senden istikbalin aynı vekar ve olgunluk içinde büyük ödevler beklediğini idrakine şüphe mi olur.

Senin hürriyetlerin için ve senin adına ihtilâlini yapan kahraman ordunun, memleketin mukadderatını ellerine teslim edeceği hükümetini kurarken de hassasiyet olduğu kadar vekar ve efendilik örneği gösterceğin muhakkaktır.

Sen tarih boyunca ayrı dinden olanları bile bağrına basıp, diledikleri hak ve hürriyeti vermişken, tcp yekûn aynı kandan aynı dinden kardeşler olarak her büyük ödevde müşterek hak ve hürriyetlere, mutlaka hürmet, temkin ve olgunluk gösterecek yalnız şerefli günler kazanmıyor, dünyaya millet bütünlüğünün sırrını ve örneğini de veriyorsun.

Her ne kisve altında olursa olsun senin sarsılmaz imanının, bölünmez bütünlüğün karşısında, menfur emeller sağlam kalelere çarpıp geçen rüzgârlar gibi tesirsiz geçmeğe, erimeğe yok olmağa mahkûmdur.

Varsın yabancı sözlükler barbar desinler sana vekar ve olgunluk örneği, mertlik timsali büyük Türk milleti.

Nazım Hikmet ve yamakları

Birkaç gün önceki gazetelerde Nâzım Hikmetin Kadıköyde bıraktığı Münevver Ran ile, Bursa hapishanesindeyken meydana getirdiği oğlu MEMET Ran'ın Rusyaya kaçtıkları haber veriliyordu.

Hapishanede de nasıl çocuk yapılırmış demeyin. Nazıma o devirde görülmemiş müsamaha yapıyor, karısı koğuşuna serbestçe giriyor, hatta hatta hapishanede tezgâh kurdurulmak suretiyle para kazandırılıyordu.

İşte MEMET, (dikkat edilsin Mehmet değildir, yani H harfi eksiktir.) O günlerde dünyaya geliyor babası Rusyaya kaçarken de tam 6 yaşında bulunuyordu.

Burada bir hususu, Mehmedin için MEMED olarak telaffuz edildiğini izah edelim. Nazım, hapishanede bir kuş beslemektedir, adı MEMED'dir. Nazıma niçin Mehmed değilde MEMED diyorsun diye mahkûmlar bir sual soruyor. O da aynen

— Mehmed, Muhammedden gelmedir, ben Muhammedi hiç ama hiç sevmem...

İşte hapishanede dünyaya getirdiği oğluna da kuşunun adını veriyor. Dikkat ederseniz son zamanlarda bizdeki solcular MEHMED yerine bu ismi MEMED olarak kullanıyorlar. Yaşar Kemal'in İNCE MEMED'i de H harfinin atılmasıyla neşredilmiş olup, aralarında imza ve isimlerini bile (eğer Mehmetse)

Memed olarak kullananlar türemiştir.

Dergimizi okuyanlar çok iyi hatırlarlar ki, neşrettiğimiz bir vesika ile Nazımın Münevver Ran ile mektuplaştığını ifade etmiş, o vakit mes'ul makamların dikkatini çekmiştik. Bu kerre de vereceğimiz resmi bir zabıtla Nazımın Rusyadan gönderdiği paranın hangi eller tarafından Münevver Rana ulaştırıldığını öğreneceksiniz.

Türkiye Gizli Komünist partisine ait zabıtlardan çıkardığımız şu satırları aynen naklediyoruz :

«Maznun Ulvi Uraz (Şu anda Beyoğlu tiyatrolarının birinde çalışmaktadır. Daha önce Ankara Devlet tiyatrosunda ve İstanbul Şehir tiyatrosunda idi) karısı ile İsviçreye gittiğinde Gün Togay, Ulvi Uraz'a bin beşyüz lira vererek bunu Nâzım Hikmetin karısına vermelerini rica etmiş ve maznun bu parayı orada kendi ihtiyacına sarfettikten sonra yurda dönünce harcırahından bu parayı ayırmış (zira Ulvi Uraz Devlet Tiyatrosu tarafından Avrupaya gönderilmiş, parası Devlet Tiyatrosu veznesinden ödenmişti) ve karısı Selçuk Uraz, Abidin Dino'nun kendilerine itimat edilmesi için verdiği bir Seramikle 1500 lirayı MEHMET ALİ AYBAR vasıtasıyla Münevver Rana göndermiştir.»

(Mehmet Ali Aybar eski Hür ve Zincirli Hürriyet Gazetelerinin sahibi olup şu anda Sirkeçide bir handa

Derdin Büyüğü

M. İlhan LOSTAR

Memleketimizde sistemli bir şekilde çalışan komünist ajanlarından başka millî iradeleri zayıf, Türk örf ve âdetlerini unutmuş bir kısım insanlar daha vardır. Bunlar yılbaşı akşamlarında evlerini, dükkânlarını çam ağacı ve Noel Baba ile süslerler. Çocuklarının yaş günlerinde hazırladıkları pastaların üstüne mumlar dikerler.. Yine bunlar kadar acı olarak şahsî zevkleri için Fransızın modasını alır, kısa etek, çuval eteklik giyerler. Saçlarını Diba usulüne göre kestirirler. Evet, Diba'nın saçını, Parisin çuvalını taklit ederler. Ederler ama, bu yabancı hareketler Türkün karakterine uyuyor mu, bunu hiç düşünmezler. Marifet her yerde görüneni taklit değil, onları gördük-

Avukatlık yapmaktadır.)

İşte müthiş ve dehşet verici bir vesika ki, bu memlekette komünistlerin birbirlerini beslediğini ve koruduğunu göstermektedir. Buna rağmen biz bunları yazıyor, ve vatan-sızlarla mücadele ediyoruz diye, adımız yobaz, mürteci, vrkçı oluyor, gazetelerimiz ise maalesef milliyetçilere değil, o solak guruba itibar ediyor.

Ama onlar merak etmesinler, tezevir ve iftiraları karşısında susacak değiliz. Konuşmağa devam edeceğiz ki hainler bilinsin, hainleri besleyenler öğrenilsin. Milli şuur, uyumla değil, bil. vmeikle ayakta duracaktır.

ten sonra daha iyisini, cemiyete uygun olanını yapmaktır, bunu idrak etmezler.

Dedekorkut gibi bir atamız varken neden yabancıların Noel Babasını taklit ederler? Kendi örf ve âdetlerimiz dururken niçin yaş günlerinde mum söndürürler? Eğer maksat batılılaşmak ise, batılılaşmak maymun taklidj ile değil, onların zihniyetlerini almakla mümkündür. Batıdaki her şeyi, hele böyle dinî âdetleri taklit etmekle batılı olacağımızı sanmak zavallılık ve hattâ aptallıktır.

Bir Türk genci olarak en büyük temennim, bu gibi üzücü hallerin bu memlekette görülmemesidir. Bu da vatanını düşünen, kalbi milliyet aşkı ile dolu gençlerin artması ile mümkündür. Belki o zaman bu vatan, Moskof'u ezen eski Türk vatanı kadar kudretli olacaktır.

Dinle Neyden ve Feyzi Halıcı

Yavuz Bülent BAKİLER

Uzun yıllardan beri, çeşitli dergilerde şiirlerini zevkle okuduğumuz Feyzi Halıcı, bütün san'atsever kimseleri iki güzel eserle selâmlıyor: DİNLE NEYDEN ve GÜNAY-DIN... Feyzi Halıcı, her iki eserinde de güzelin, iyinin ve gerçeğin karşısında el pençe divan duruyor ve biz, büyük bir titizlikle basılmış, ince çizgiler ve motiflerle süslenmiş bu eserleri severek okuyoruz.

Bab-ı Âlî'nin, anlamsız şiir, anlamsız nesir ve anlamsız resim cereyanına ilgi göstermeyen ve gerçek san'at anlayışı eserlerinin üzerine eğilen Feyzi Halıcı, karşımıza öyle büyük bir samimiyetle çıkıyor ki Onu defalarca okumaktan ve dinlemekten kendimizi alamıyoruz. Son yılların şiir enflasyonu ortasında, şiirimizin kısır çıkmazlar içerisinde çırpınıp durduğu bir devirde Feyzi Halıcı, içimize bir kaç avuç soğuk su serpen şairler arasında yer alıyor... Halıcı, yeniyi ve güzeli, manasızlıkta ruhsuzlukta, ve acaip çıkışlarda aramıyor. Meselâ yazı kaidelerini bir köşeye itmiyor, harfler arasında da eşitlik (:) bulunsun diye ısrarla küçük harf kullanmıyor, şiirde, san'atta yenilik (!) yapıyorum diye, mısra başlarına daima küçük harf ve mısra sonlarına daima büyük harf düşürerek basit insanların gülünç durumuna kat'iyen girmiyor. Şiirlerini, bir şekil çerçevesi içerisinde veya bütün şekil kaidelerinin haricinde, fakat bir mâna, bir ruh ve bir musiki bütünlüğü ve güzelliği içerisinde karşımıza koyuyor. Ve tabii olarak bütün muvaffakiyeti buradan doğuyor.

Ben, O'nun birkaç günden beri elimden ve dilimden düşüremediğim DİNLE NEYDEN isimli eserini burada kısaca anlatmak istiyorum.

DİNLE NEYDEN, Mevlâna aşkıyla yazılan ve içimizde beyaz ve geniş etekli mevlevî semazenlerinin rüzgârını estiren duygulu ve özlü şiirlerin toplanarak pervane döndükleri bir eser. Türk - İslâm âleminin en büyük ermişlerinden biri olan Mevlâna Celâleddin Rumi'nin aşkı, Halıcı'ya inanmış bir derviş samimiyeti içerisinde şiirler yazdırmış... Gerçek İslâm

- dolayısıyla - gerçek insan olan büyük Mevlâna'yı, bir tek satırla olsun okumayan; duymayan ve Kubbe-i Hadra'da O'nu bir an olsun yaşamayan bir kimse, DİNLE NEYDEN isimli esere, bizim göz ve gönül çerçevemizden bakamayacaktır.

Feyzi Halıcı, ruhunda beyaz şamdanlar gibi yanan Mevlâna aşkı karşısında eriyerek, yok olarak oturup şiirler yazmıştır. Ama ne güzel yazmıştır :

Can güzel, cana biçilen pahâ güzel,
Hasret hasret kavuşmak Allaha güzel
Gerçek, yüce varlığıyla yok olduğunu;
Ne yokluk ki bu, varlıktan daha güzel...

Halıcı'yı diğer bütün şiirlerinde de inanmış bir kimsenin huzuru içerisinde görüyoruz. Önce inanmış, sonra kudümlerin, nayların içten içe çalındığı, ilahilerin okunduğu ve tiril tiril beyaz etekli semazenlerin Allah aşkıyla pervane döndüğü bir meclisten ruhunu yıkıyarak çıkmış ve mümkün olduğu kadar şiirlerine bu havayı getirmeye çalışmıştır. Çok rahat bir söyleyişle kaleme aldığı YÜCE MEVLANA isimli şiiri, yukarıda anlatmak istediğimiz bir ruh hali içerisinde yazılmıştır :

Fecri iki bölen ışık salkımı,
Yeşil yeşil dökülen şevk, zamana.
Söz mülkünün açılmış kapıları
Civan civan bir nice kahramana
.....

Gökyüzünde nurdan ayak izleri,
Sem'a sem'a taşırır denizleri.
Hakka davet eder çaresizleri
Asırlardan beri yüce Mevlâna..

Feyzi Halıcı, bütün bu şiirlerini Kon-ya'dan yazıyor. Beyaz mermere ve taşa en ince bir şekli ve en coşkun bir ruhu veren büyük Selçuklu mimarisini, meydanlarında gururla yükselten bir Anadolu şehrinde, Mevlâna diyarından sesleniyor. Böyle köklü ve özlü bir hava içerisinde yaşayan bir kimsenin şiirlerinde mistisizmin, tarih ve vatan şuurunun ve gerçek san'at anlayışının yer etmesi kadar tabii ne olabilir?

Acar bütün kapıları bir el bazı,
Can evimi tutar bir hoş gazel bazı.
Alev alev yakınlaşmak için sana
Senden uzaklaşmak bile güzel bazı..

Bu güzel dörtlükteki uzaklaşmanın, sadece «başını alıp gitmekle» yani gönül verilen bir kaynaktan aritmetik mesafede bulunmakla bir ilgisi olmamak icap eder. Öyle olsaydı bir kadın şairimiz :

Ben ta senin yanında hasretem sana
diyerek, hasretin mesafe ile ilgili olmadığını veciz bir şekilde ifade eder miydi ?

Şiiri, bazan bir kelime mimarisi olarak kabul edenler, Halıcı'nın kelime seçmekte titiz davrandığını görürler. O'nun şiirlerinde, bilinmiyen, sevilmiyen, tutulmıyan kelimeler yer almamıştır. Dil zorlanmamış, kulağa hoş gelmiyen bir takım türetmeler yapılmamıştır. Yalnız bir çok mısralarda, sık sık kelime tekrarı olmuştur. Çeşitli şiirlerinden aldığım aşağıdaki mısralar, bu kelime tekrarlarını göstermek içindir :

Yeşil yeşil dökülen gevik, zamana - Civan civan, bir nice kahramana - Sonrası civil civil bir musiki - Sem'a sem'a taşıyor denizleri - Alev alev yakınlaşmak için sana - Çitlem yalaz serin serin sularda - Gidiyorsun durul durul nereye - Gelir uğrak uğrak bu yol nereden - Gider burcu burcu bu yol nereye vs...

Böyle kelime tekrarlarıyla örülü mısralar, bu kadarla bitmiyor. Bütün kitaptan bunun gibi daha üç, dört misli örnek vermek mümkün. Denilebilir ki bu kelime tekrarı, Halıcı'nın mısra tekniğinde, derhal dikkat çeken bir özellik olarak beliriyor. Mısralarda sık sık kelime tekrarı iyi olmamakla beraber, bazan manayı kuvvetlendirmek, şiirin iç ahengini temin etmek bakımından bir zaruret halini alıyor. Esasen Halıcı, mısra kurmakta ve üzerine eğildiği her şiirin, mana ve ahenk bütünlüğünü temin etmekte usta bir şair olarak karşımıza çıkıyor. O'nun şiirlerinde kesik mısra ve zoraki bir söyleyiş bulmak kolay bir iş olmuyor. Ve bazan Feyzi Halıcı, o kadar rahat, o kadar samimi söylüyor ki bizi birden bire kendi havasına çekiyor. Onun davetine gitmekten kendimizi alamıyoruz :

Hasretinden yollar büklüm büklüm
Seni söyler serepa yedi iklim
Sultanım, canım efendim, yavuklum
Mısra mısra rüzgâr ol, peyderpey gel!
Sır sendedir ben kendimde değilsem
Has bahçene bir dal gibi eğilsem.
Bir hangi kubbede yeşerdin bilsem
Ey varlıkta tecelli eden şey, gel!..

Halıcı'nın şiirlerinde, zaman zaman en büyük halk şairlerimizin havasını duymamak ve onları bir bilinmez hassasiyet içerisinde okumamak mümkün olmuyor :

Ey dost nice zamandasın
Yazın nerde kışın nerde?
Nice durulu candasın
Hani aklın başın nerde?
Söyle avcunda kalan ne
Aklını baştan alan ne?
Gece gündüz bu yalan ne
Dost ahbap kardaşın nerde ?

Kitapta duygulu ve özlü şiirler, birbirlerini kıskançlıkla takip ediyor. Buraya onlardan daha çok örnek almayı ne kadar isterdim. DİNLE NEYDEN mübalağasız olarak denilebilir ki son yılların en güzel şiir kitapları arasında yer alıyor.

Sen yoksan yanımda, bir kadeh gibi boşum
Sen buldukça sofrada bir hoşum
Bir rüya gördüm, unuttum dün gece
Kalktım ki baştan ayağa sarhoşum.
Veya :

Her nasılsan yine gel, bezmi - elestten yine gel,
Bozmuş olsan tövbeni, derd-ile mestsen yine gel,

Komayız gayrı, ümitsizliği dergâhımıza
Putperest, ateşi kâfir, ne isen, sen yine gel!

gibi çok güzel söylenmiş dörtlüklerde mısra mısra Mevlâna'yı görüyoruz. Hem de en açık, en kesin çizgilerle çizilmiş görüyoruz. Ve bu bakımdan eserin hiç bitmesini istiyoruz.

Feyzi Halıcı, Konyada, akıllara durgunluk veren muhteşem san'at eserleriyle ve insanı kendinden alan Mevlâna havasıyla içiçe kaldığı müddetçe, inanıyoruz ki daha güzel eserler verecektir. Ve genç neslin başarılı şairlerinden biri olmak vasfını kaybetmeyecektir.

(*) DİNLE NEYDEN - Şiirler - 66 sahife
250 krg. - P. K. 99 KONYA.

Taklitçilik

Hakkı KAPLAN

Cahil insanlar nasıl aydınların fikirlerine boyun eğlerse, millî kültür ve ruh sahibi olmayan milletler de, diğer milletlerin boyunduruğunu takip onların kölesi olarak yaşarlar.

Millî kültür ve ruha sahip olmadıkları için küreğe vurulmuş mahkûmlar gibi yaşayan milletlere, tarihten bir çok örnekler bulmak mümkindür. Burada buna sadece kendi tarihimizden misal vereceğiz:

Orta Asya'da kuvvetli bir devlet halinde yaşayan dedelerimiz, evlendikleri Çinli kızların tesiriyle yavaş yavaş kendi örf ve âdetlerini unutmaya ve Çin geleneklerine meyletmeğe başlamışlardı. Bunda o kadar ileri gitmişlerdi ki saçlarını dahi Çinlilerinki gibi yapar olmuşlardı. Bunun neticesi, bir gün geldi ki, Türkîli Çinlilerin boyunduruğuna girdi. Bu boyunduruktan kurtulmak için elli yıl geçmesi lâzım geldiğini unutmuyalım.

Ne kadar acı ki, bu hal bugün de devam etmektedir. Bugün de bir çok gençlerimiz Avrupalıların örf ve âdetlerini taklit yolundadırlar. Avrupanın ilim ve fen alanındaki ilerlemelerini bir yana atıp (tabir ka' a fakat zaruri) züppeliklerini almaya çalışmanın mânası var mı? Sophia Loren gibi makyaj veya Ferah Diba gibi saç yaptıran kızlarımız, İngiliz-

ve veya Amerikanca şarkıları ağızlarından eksik etmiyen delikanlılarımız az mı?

Halbuki böyle mi olmalı? Türk ülkesinde davullar çalınıp gençlerimiz coşmalı, dağ gibi heybetli efeler gür sesleriyle yeri göğü inleten türküler söyleyip oynamamalı mı? Bu yabancı hayranlığı, bu taklit bize nereye götürür- Gök Türkler çağının acı misalini unutmak, bize çok acı yarınlar hazırlayabilir.

Dünya Atom devrine girmiştir. Bu yarışmaya ayak uydurmak için en büyük kuvvetimiz millî kültürümüz ve ruhumuz olacaktır. Taklit değil.

Genç, ihtiyar, kadın, erkek elele verip milletimizin gelsceği için çalışmak zorundayız. Eski çağlarda olduğu gibi millî ruhla dolup taşıtırmaz takdirdede, yine en öne geçeceğimiz muhakkaktır. O zaman da şimdiki gibi biz Avrupaya muhtaç değil, Avrupa bize mahkûm olacaktır.

Bizi bu mutlu yarına götürecek olan her şeyden evvel kuvvetli bir millî ruh, sağlam bir millî kültürdür. Büyük Atatürk ne güzel söylemiş :

«Unutmayalım ki, millî ruha sahip olmayan milletler, başkalarına şikâr olurlar!»

R U B A İ

(YAHYA KEMAL BEYATLI'NIN MEZAR TAŞINA)

YAHYA YATILYOR BURDA YAVAŞ GEÇ YOLCU
NEVBET GELECEK HERKESE ER GEÇ YOLCU
RAHMET DİLİYOR SADECE RABBİMİZDEN
BİR KAÇ DAKİKA ÖMRÜNÜ VER GEÇ YOLCU

M. TURAN YANBEĞ

BEN DÜŞMANIM!..

Ben, bu vatani refaha çıkarmak için gerekli şartların yapılmasına düşman olanlara düşmanım.

Bu vatana, eliyle, diliyle, kalemiyle fenalık tohumu ekmeye çalışanlara düşmanım.

Bu millet'in mukaddes saydığı mefhumlara —vatan, millet, bayrak, din ve tarih— hor bakanlara düşmanım.

Şu veya bu sebeplerle vatandaşların arasına nifak sokmak suretiyle kardeş kavgası çıkarmak gibi mürdar emelleri ideal yapanlara düşmanım.

Maddeyi mâneviyattan üstün tutanlara ve bunu her vesileyle propaganda yapanlara düşmanım.

Kendine solculuğu, sosyalistliği kalkan yapan ve bunun ardından vahşi idealini —komünizm— yürütmeye çalışanlara düşmanım.

Mukaddes dinimize Muhammed'in uydurması, Kur'an-ı Kerim'e —hâşa— çöl kanunları, mensuplarına da mürteci, yobaz, gerici gibi Sovyet taktiği kullanarak gözden düşürmek kısacası mâneviyatı inkâr eden soy-

suzlara düşmanım.

Sen gerici, sen yobaz, sen kuyruk diyerek tefrika çıkarıp fırsattan istifade etmek arzusunu duyan sözde ilerici, mel'unlara düşmanım.

Zâlim gezerken mazluma hapsi, cânî dururken suçsuzca cezayı, kimsesize ezayı reva görenlere, kısacası; hak ve adalet yolundan ayrılmışlara düşmanım.

«Aile hayatı bir afyondur» diye bu müesseseyi yıkıp, müşterekçilik esasını savunanlara düşmanım.

Yaradılış icabı herkeste bulunan sinsî arzuları edebiyat ve güzel sanatlarla körükleyerek mâzimi, öz-türkçe, veyahut garblılaştırma örtüsü altında dilimi unutturmaya çalışanlara düşmanım.

Çeşitli vasıtalarla saygı ve sevgi hislerini körleyip anaya — babaya, bilâistisna büyüklere hürmeti kaldırmak isteyenlere düşmanım.

Kısacası; ben, mazisi, şanı - şerefi asırların derinliklerine inen, soyu yeryüzünde biricik olan bir neslin evlâdı olara düşmanlara düşmanım.

Çıraoğlu Rekin ERTEM

Türk Milliyetçileri Kalemiyle

A T A T Ü R K

Hazırlayan : DARENDELİOĞLU

Fiatı 125 kr.

H A M A S İ T Ü R K Ş İ R İ

A N T O L O J İ S İ

Genç ve milliyetçi arkadaşlarımızdan FAHRİ ERSAVAŞ'ın hazırladığı bu güzel eser, 500 kr. fiatla satışa çıkmıştır. 30 tanınmış Türk şairlerinden 300 e yakın seçme şiir ve hayatlarıyla neşredilen bu eseri bütün ülküdaşlarımıza tavsiye ederiz. Dergimiz vasıtasıyla ödemeli veya pul karşılığında istenebilir, 208 sayfa büyük boy.

Her çeşit Memleket duygusundan uzak yaşayanlar, zevk ve sefay,
Plaj ve Mehtap gecelerinde arayanlar, Memleket sever bir Türk kıızı
bu mektup ve Şiir sahibi ŞÜKRAN PAKYÜREK · ten bir zerre ibret
dersi alsalar, ne mutlu onlara!..

Kıymetli Toprak Dergisi.

Her milliyetçi Türk gibi ben de
bu satırları içimden gelen imanla si-
ze yazıyorum. Bizler ki bu vatan uğ-
runa kendini adanmış milliyetçileriz.
Kanımız damarlarımızda kuruyunca-
ya kadar ve hattâ kuruduktan sonra
bile bu yoldayız ve bu yoldan dönme-
yeceğiz. Daima uyanık olacağız ve
her şeye metanetle göğüs gereceğiz.

Artık Türk kadın ve kızının da
çalışma zamanı gelmiştir. Çünkü men-
hus komünizm ağlarını kurmuş ve
bu ağlara düşecek «zavallı kurban»
aramaktadır. İşte bizler uyanıklığı-
mızla bu gafilleri kendi kurdukları
tuzığa düşüreceğiz. O zaman Türk
Tarihine, MİLLİYETE, İMANA dil
uzatmanın ne olduğunu anlayacak-
lar...

Şimdi size soruyorum. EVET mil-
liyetçi bir Türk kıızı olarak, kendini
bu yol için adanmış bir insan olarak.
Çalışarak, yazarak Toprak dergisinde
sesimi milliyetçilere duyurabilir mi-
yim? Size ne yolda faydalı olabili-
rim? Cevabı en kısa zamanda verece-
ğinizden dolayı müsterihim. Siz ba-
na bir iş vermezseniz bile «vereceği-
nizden eminim» bu yolda ilerlemeye
azimliyim.

Bu satırlarımla beraber size gön-
dermiş olduğum bu şiirin bir milli-
yetçi olarak neşrolunacağından emi-
nim. Muvaffakiyetler dileğiyle saygı
ve hürmetlerimi arz ederim.

Şükran Pakyürek

Adana Kız Lisesi ögr.

TÜRK TOPRAĞI

Bu toprak, Türkün malı,

zarı!

Türklük için yaşayanların can pa-
Çekil!

Adi varlığın dolaşmasını tertemiz si-
nesinde,

Yeraltı canavarı, zehirli sinsi yılan,
Yalanla, kinle, vahşetle şaş gözleri-
ni iyi aç,

Ve bir daha, bir daha

Kahrolası gafil bak;

Şehitlerle gazilerin,

Müminlerle ermişlerin,

Uğruna gülerek, sevinerek can ver-
mişlerin,

Diyarıdır bu toprak!

Üç - beş gafili avlasan da,

Beş - on haini saflarına alsan da,

Sen misin meydanlarında at oynata-
cak,

Milletini tarihin kucağından çalacak,
Sen misin, sen misin imanını küçül-
tecek,

Evlâdı anaya, kadını kocasına düş-
man edecek!

Yeter!

Dokunma, ırzuma, namusuma,

Çekil diyarımdan, defol geldiğin
menhus yere,

El atma sakın

Tarihime, milletime, dinime,

Benden uzakta ol da,

Sarıl istersen, Marksına, Staline,
enine

Başbaşa, kolkola,

Oh!.. Ne de yakıştırsınız kızıl cehen-
nemine!

Ruhsuz, duygusuz, putçu gerçek

İman kanseri korkunç illet,

Rus uşağı, komünist budalası,

Kalles, başını ezmek ülkümüz,
Seni Türk yurduna sokmamak,

Kıyasıya vuruşmak namus sözümüz!

Yer yerinden oynasa,

Gökler üstümüze yıkılsa,

Seni kahredecek milletim

Mezarın olacak toprağım!

Tarihler değişecek,

Denizler tükenecek,

Kıyametler kopacak,

Belki,

Her şey, her şey olacak

Fakat, yeryüzünün cenneti

Yigitlerin vatani yalnız Türkün kala-
cak.

Şükran Pakyürek

Adres : Sarıyakup mah. Sokak 69/54

Ulküdaşlar Sayfası

S O L C U L A R

Anonim kariya rastlanmaz bizde,
Gözümüz her zaman birde solcular.
Yolunuz cehennem eliniz közde,
Girmeyin tertemiz yurda solcular.
Nikâhsız avrada «kapatma» deriz
Düşmana düşmanız, dostu severiz.
Vatanın bağrında eroğlu eriz,
Etiniz yem olur kurda solcular.

Dinimiz uludur, HAKKA taparız
Bu Vatanda sökmez sizin cakanız
Elimizden kurtulur mu yakanız?
Yer yoktur sizlere burda solcular.

Gayeniz yok etmek milli gururu
Türklükle kaynaşmaz, Moskof gâvuru
Her ele alınmaz ayak çamuru
Sürünün yıllarca, yerde solcular.
Yiğitlik beklenmez babasız dölden
Ahmağın belâsı her zaman dilden;
Şevket Bulut, közü ayırır külden:
Bağrımız açıktır, merde solcular.

Şevket BULUT

İ H T A R

Ne istersiniz bu aziz vatandan
Ne istersiniz bu aziz milletten
İhtar ederim, şartım olsun ki,
Aman vermem, sana soysuz.
Ankara — Mehmet ERTÜRK

U Y A N

Uyan artık Türkoğlu
Zamanın çoktan geldi
Geceyi gündüze tak
Uyan da bu gaffetten
Etrafına şöyle bak.

Tokat — İrfan VEDALI

K O Ç A K L A M A

Kır ata nal mı dayanır?
Boz dağları, aşar gider.
Türk oğluna, yol mu dayanır?
Serhadlere koşar gider.
Bize Türkoğlu derler Türk
İtham kaynağımız Atatürk.
Tek gayemiz, Büyük Türklük...
Bu lüküyle coşar gider.

Kayseri — Mustafa HATTATOĞLU

TÜRKİSTAN KURTULACAK

«Ükü Arkadaşım A. İ. Arslana»

Bir gün mucize olup
Bozkurtlar uyanacak.
İnan kardeşim inan
TÜRKİSTAN kurtulacak.
Bülbüllerin sesinde
Bozkurtlar ülkesinde
Altaylar tepesinde
Albayrak dalgalanacak.

Kayseri — İsmail Hakkı ÇEVRELİ

A R A Y I Ş

Zaman zaman gönlüm yasanır
Bir Türkmen güzeli arar...
Arar bulamaz
Türkü ararım
Kendi gönlümün ufuklarında
Bir gün her şey, evet her şey
Elbette Türk olacak.

İzmir — ALPKARA

İ S T E R İ Z

Ne caz, ne dans Türkün malı değildir,
Dadaşla, efeyle, zeybek isteriz...
Bu millet kimsenin kulu değildir,
Türkü daima hür görmek isteriz.
Altaylardan doğan cihan güneşi,
Parlattı dünyayı yoktur bir eşi.
Fatihler, Yavuzlar, Selimler gibi,
Türkü bu dünyaya örnek isteriz.

Adana — Mehmet AVŞAROĞLU

B İ Z İ Z

Aşkı sarhoş etmiş bizi, vatanın
İzinde yürürüz büyük Ata'nın
Şaşarım haline bize çatanın
Cephede ölmeyi bilenler BİZİZ.

Kayseri — Yılmaz ÜNLÜ

EY TÜRK GENÇİ, EZ!..

Ey Türk genci! Uyan, tanı ve geç ileri ez!
Ez! Seni sana düşman eden alçakları ez!
Ez! Saf ve körpe dماغlara zehrlere saçan,
Temiz saflarda ye ralan, kirli ruhları ez!
Ez! İnsanlığı hayvan gören pashu ruhiyle,
İptidai vahşet kuran kızıkları ez!

Afyon — Abdullah CEBECİ

Haberler:

Hikmet Tanyu :

İlâhiyat fakültesi asistanlarından arkadaşımız Hikmet Tanyu, 'Atatürk ve Türk Milliyetçiliği) isimli bir eser hazırlamıştır. Ankarada Orkun Matbaasında basılmakta olan bu eserin 15 ağustosta çıkacağı öğrenilmiştir.

Ziya İlhan Zaimoğlu :

İşçi Sigortaları müşavir avukatı ve dergimizin yazarı Ziya İlhan temmuz ayı içinde bir prostad ameliyatı geçirmiştir. İzinli bulunan arkadaşımıza geçmiş olsun dileriz.

İsmail Hakkı Yılanlıoğlu :

Tanınmış milliyetçilerimizden mütekaid veteriner yarbay İsmail Hakkı Yılanlıoğlu Kayseriye yerleşmiş ve Kayseri bölgesi Petrol Ofisi Ajantasını kurmuştur. Yeni işinde de başarılar dileriz.

Lütfi Önsoy :

6 yıl Almanyada tahsilden sonra memlekete dönen milliyetçi arkadaşlarımızdan Lütfi Önsoy, soyadını Veziroğluna çevirmiştir. Y. Mühendis olan arkadaşımız, Bunyan taraflarında yerleşmiş olan Avşar aşiretlerine reislik ve vezirlik yapmış olan dedelerinin Veziroğlu adıyla anılmasından dolayı soyadını değiştirmiş bulunmaktadır.

Mehmet Ateşoğlu :

Kayseri Lisesi Edebiyat öğretmeni genç milliyetçi arkadaşımız Ateşoğlu yakında Ankarada evlene-

cektir. Yuvasının mes'ut olmasını dileriz.

Peyami Safa Enstitüsü :

Merhum Safanın çıkardığı Türk Düşüncesi mecmuasının vilâyet karşısındaki idarehanesi, Peyami Safa Enstitüsü olarak pek yakında açılacaktır. Enstitü, Peyami Safanın eserlerini, dağınık halde bulunan makale ve fıkralarını bir araya getirecektir.

Filiz :

Kırşehir Gençleri Ali Baytok'un idaresinde Filiz adında bir edebi dergi çıkarmağa başlamışlardır. Tebrik eder başarılar dileriz.

Mehmet Fenk:

Tarsuslu ülküdaşlarımızdan Mehmet Fenk, Tarsusta Altınbaşak adında bir kitap ve yayınevi kurmuştur. Başarılar dileriz.

İlhan Darendelioğlu :

Darendelioğlu, ağustos ortasında, şahsi işleri için Adanaya gidecektir. Bu yolculuk esnasında 1 gün Konyada 2 gün Ankarada 1 gün de Kayseride kalacaktır.

Kemal Fedai Coşkuner :

Genç ve milliyetçi arkadaşımız Kemal Fedai Coşkuner İzmirde Türk ocağının bir şubesini açmak için müraعات etmiş, haber aldığımız göre merkez, muvafakat haberini bildirmiştir. Önümüzdeki sayıda güzel bir yazısını bulacağımız arkadaşımıza ve diğer ocaklı arkadaşlarımıza başarılar dileriz.

TOPRAK

Sahibi

DARENDELİOĞLU İlhan Egemen

Basıldığı yer :
Beyazıt Matbaası

Idarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17

Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Abone :

Senelik 6 lira

Memur - Subay - Talebeye 5 lira.

6 aylık istisnasız 3 lira